

Sygn. akt I ACz 1877/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2017r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Kowacz-Braun

Sędziowie: SA Jerzy Bess

SA Sławomir Jamróg (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 listopada 2017r. w Krakowie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącego posiedzenia w Sądzie Okręgowym w Krakowie z dnia 22 września 2017r., sygn. akt I C 1522/17 w przedmiocie zwrotu pozwu

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz-Braun SSA Sławomir Jamróg

Sygn. akt I ACz 1877/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący posiedzenia w Sądzie Okręgowym zwrócił pozew.

W uzasadnieniu podał, że powód wniósł w dniu 8 września 2017r. pozew podając jako wartość przedmiotu sporu 1 662 335,63 zł, zaś od pozwu uiszczono opłatę sądową w kwocie 1000 zł. Pozew został wniesiony przez pełnomocnika powoda będącego adwokatem i nie został należycie opłacony, a zgodnie z art. 130²§ 1 k.p.c. pismo wniesione przez adwokata, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega m.in. opłacie w wysokości stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu. W niniejszej sprawie od pozwu pobiera się opłatę stosunkową w wysokości określonej w art. 13 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - 5% wartości przedmiotu sporu. Ponieważ opłata sądowa od pozwu nie została uiszczona we właściwej wysokości, w oparciu o ww. przepis przewodniczący zwrócił pozew.

Powód zaskarżył powyższe zarządzenie wnosząc o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powyższemu zarządzeniu zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie mimo, że roszczenia powoda, który jest konsumentem dotyczą umowy kredytu zawartej z pozwanym bankiem, której przedmiot umowy, tj. udzielenie kredytu zgodnie z treścią prezentowanego przepisu należy uznać za czynność bankową, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy prawo bankowe.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

W niniejszej sprawie przedmiotem żądania pozwu jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 5 marca 2013r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy (...)w K. postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013r., sygn. akt I Co 2536/13/K. Podstawą zobowiązania dłużników (w tym powoda) do wystawienia ww. bankowego tytułu egzekucyjnego były należności wynikające z umowy o kredyt mieszkaniowy z dnia 6 września 2007r., którą zawarli z pozwanym bankiem powód i jego małżonka jako konsumenci (k-48). Zgodnie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 623) w brzmieniu obowiązującym od dnia 15 kwietnia 2016r. opłata stosunkowa w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), pobierana od konsumenta albo osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych. Zmiana powołanego przepisu miała na celu ograniczenie podmiotów uiszczających niższą opłatę ale nie ograniczenie dochodzonych roszczeń wynikających z czynności bankowych. Ustawodawca uznał, że konsumenci i producenci rolni prowadzący gospodarstwa rodzinne powinni zachować uprawnienia, które ułatwiają dochodzenie roszczeń wynikających z czynności bankowych. W sporze między konsumentem (producentem rolnym prowadzącym gospodarstwo rodzinne) a bankiem występuje bowiem poważna różnica co do sytuacji ekonomicznej stron i to konsument (producent rolny prowadzący gospodarstwo rodzinne) znajduje się w mniej dogodnej pozycji. Konieczność uiszczenia stosunkowo wysokiej opłaty sądowej oraz niepewność co do uzyskania i ewentualnego zakresu zwolnienia od tej opłaty (w drodze orzeczenia sądu albo referendarza sądowego) stanowi poważny czynnik, który może zniechęcać te podmioty do dochodzenia przysługujących im roszczeń (por. uzasadnienie rządowego projektu, Sejm RP VIII Kadencji, druk nr 202). Nie ma podstaw, aby ograniczać zastosowanie tego przepisu tylko do określonego rodzaju powództw (np. o zapłatę), albowiem powołana norma dotyczy roszczeń wynikających z ww. czynności bankowych bez ich ograniczania a więc także zmierzających do obrony przed egzekucją prowadzoną w oparciu o tytuł wykonawczy, którego podstawą były zobowiązania powoda z umowy kredytowej, a więc czynności bankowej w rozumieniu art. 5 ust. 1 prawa bankowego. W takiej sytuacji opłata wniesiona przez powoda reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika była prawidłowa, a zatem zwrot pozwu w oparciu o art. 130⁽²⁾§1 k.p.c. był bezpodstawny.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz-Braun SSA Sławomir Jamróg